

РЕШЕНИЕ

№ 12801

гр. София, 25.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 09.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **2944** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е на основание чл. 284 и следващите от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ и по реда на чл. 203 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Административното дело е образувано по искова молба на О. О. Я., [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез пълномощник адв. И. Ю. от САК, гр. С., [улица], вх. Б, ет. 4, офис 12, срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с правно основание: чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, вр. чл. 284, ал. 1, вр. чл. 3, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗИНЗС. Иска се ответника да заплати на ищеца, сумата от 20 000 (двадесет хиляди) лева - обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди от поставянето му в нечовешки условия, в помещения пълни с дървеници, по време на престоя му в С. централен затвор и З. „К.“ в периода 20.12.2022 г. до 16.02.2024 г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на делото - 21.03.2024 г. до окончателното изплащане на задължението. С молба до съдът от 29.04.2024 г. ищеца е преценирал иска си като е посочил, че претендира за обезщетение в размер на 3 018 лв. за периода от 20.12.2022 г. до 21.02.2023 г. за престоя си в ЦСЗ/затвора С./ и обезщетение в размер на 16 982 лв. за периода от 21.02.2023 г. до 16.02.2024 г. за престоя си в З. „К.“.

В съдебно заседание ищеца се явява лично, представлява от адв. Ю., който поддържа

исквата претенция и моли да бъде уважена,като основателна и доказана.

Ответната страна-Главна дирекция "Изпълнение на наказанията"гр.С.,не се представлява.В писменият отговор изготвен от юрк.Д. и по същество на спора се посочва,че е задължение на администрацията на ГД"ИН" е да създаде условия за опазване физическото и психическото здраве на лишените от свобода - чл. 2, т. 3 от ЗИНЗС,което е било изпълнено,моли иска да бъде отхвърлен и претендира юрисконсулско възнаграждение.

Представителят на прокуратурата изразява становище за неоснователност на исквата претенция.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и становищата на страните, намира за установена следната фактическа обстановка:

Не е спорно между страните по делото,че ищеца О. О. Я. е постъпил в Затвора - С. на 20.12.2022г. за изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“, в последствие е преразпределен в затворническо общежитие “К.” към затвора -С. на 21.02.2023г.

Видно от представените писмени доказателства по делото, ищеца е бил настанен в 11-та група на ЦСЗ,като територията на 11-та група се състои от 10 спални помещения, включващи собствени санитарни възли.През 2022г. е бил извършен цялостен ремонт на помещенията.Същите са оборудвани с легла, маса, столове, шкафове и мивка.Помещения разполагат с самостоятелни отваряеми прозорци.Отоплението на помещенията е от Т. и парова централа,като същите са електроснабдени.В санитарните възли е подсигурана постоянно течаща студена и топла вода.Видно от приложената докладна по делото,спалните помещения се почистват и хигиенизират от самите лишени от свобода,съгласно чл. 176 от ППЗИНЗС./л.45/Общите части, като коридора на групата, стълбището и кухненския бокс се почистват от лишените от свобода, които са назначени със заповед за работа, по реда на чл. 80 от ЗИНЗС.Във връзка с подобряването на хигиената веднъж в месеца се изтупват одеялата и олекотените завивки, а минимум еднократно и ежедневно се хигиенизират спалните помещения с наличните препарати.Веднъж в седмицата, по график, се извършва изпиране на дрехите и спалното бельо на лишените от свобода.Ищеца О. О. Я. за периода от 06.01 до 21.02.2023г. е пребивавал в спално помещение № 5 в 11 -та група.Спално помещение № 5 е с квадратура 27.00кв. м.По време на периода на пребиваване на ищеца Я. е бил още с четири задържани лица.

На 21.02.2023г. ищеца О. О. Я. е бил преведен в З. „К.“ при затвора [населено място],където е пребивавал до 16.02.2024г.Същият е бил настанен във Втора група.Видно от представените писмени доказателства от ответника всички спални помещения в З. "К." са с квадратура от 17 кв.м., без в тях да се включва прилежащ санитарен възел, който е 3 кв. м. и коридор с размер 1,5 кв. м. Във всяко спално помещение има по един прозорец с размери 300/140 см., с отварящо се крило за проветряване /ПВЦ дограма/.Всяко спално помещение е с достъп до пряка слънчева светлина.В спалните помещения има електрическо осветление,както и ел.

контакти.Спалните помещения са оборудвани със самостоятелни санитарни възли/в които се влиза от прилежащ коридор и имат монтирани стандартни врати/ и постоянен достъп до течаща студена вода. В санитарните възли има тоалетна чиния и мивка.Спалните помещения се дезинсекцират спрямо изготвен график,от лицензирана външна фирма.Видно от докладна по делото/л.51/администрацията на ЗО"К." разрешава по молба на лишените от свобода да си внесат предпочитан препарат за дезинфекция,който се пръска под медицински контрол от фелдшера на З./т.5/В периода 01.03.2023г. до 09.03.2023г. ищеца Я. е настанен в [жилищен адрес] спално помещение № 4 с л.св. Р. М. П..От дата 10.03.2023г. в същото спално помещение е бил настанен и л.св. Г. В. В.. От 21.03.2023г. е преместен в 10 сп. помещение на същия етаж при л.св. П. Н. П. и л.св. В. Й. М..От 10.04.2023г. в спалното помещение са останали л.св. П. П. и л.св. О. Я. до освобождаване му от затворническото общежитие.Настаняванията и преместванията ищеца по спални помещения са били извършени на осн. чл.27, ал.1 и ал.2 от ППЗИНЗС.

От приложените документи по делото се установява,че молби,жалби и сигнали във връзка с наличието на насекоми в помещения на Затвора С. и З."К.",не са подавани от ищеца за периода от 20.12.2022г. до 16.02.2024г.От представената документация касаеща здравословното състояние на ищеца,за периода от 20.12.2022г. до 16.02.2024г. не са регистрирани оплаквания до администрацията на ЦСЗ и З."К.",че същият е бил ухапан от дървеници,хлебарки,комари или други насекоми.

Ответната страна е представила договор за обществена поръчка от 20.01.2021г. за дезинсекция и даратизация на сградите на ГД"ИН" и шест протокола за извършена обработка на сградите на ЦСЗ и З."К." за процесния период/л.61-68/дезинсекция/против хлебарки,бълхи и дървеници,както и сив плъх,черна мишка.

За изясняване на спора от фактическа страна са събрани гласни доказателства по искане на процесуалният представител на ищеца.

По делото като свидетел,посочен от адв. Ю., е разпитан П. В. С. които твърди,следното:"В периода декември 2022 – февруари 2024 г. сме имали съвместен престой З. „К.“ с ищеца, даже сме работили на един обект. Аз бях в К. от м. февруари 2022 г. или 2023 г. до февруари 2024 г. Преди това бях в Затвора – С.. Възможно е и Я. да е бил тогава в Затвора - С., но не помня да сме се засичали. Условиата като цяло, както в Централния софийски затвор (Затвора – С.) и в К. са под всякаква критика.Ще разкажа за К., тъй като по-дълго съм бил там.Там има голям брой котки, бълхи, дървеници - най-вече (това е най-големият проблем), хлебарки, изобилства. Администрацията на затвора,както и Главна дирекция не предприемат нищо по този въпрос.Представят се, доколкото знам, по тези дела никакви документи, че никакви фирми пръскат, което съвсем не е истина.Имали сме желание, както в СЦЗ, така и в К., да си закупуваме с наши средства отрови против дървеници, хлебарки и бълхи, но не са ни разрешавали. О. беше един от тези, които, след ухапване от дървеници, получи алергия, за което не се даваха никакви медикаменти, както и в СЦЗ, така и в К.. Били сме в един блок с О., не в една стая. Той е търсил лекарска помощ.Даже лично съм му помагал да си дезинфекцира стаята В К., докато съм бил, мисля, че

последните месеци, се пръскаше с отрова, който си е закупил за собствена сметка. За да е ефективно това пръскане трябва да се прави на всеки 7 – 9 дни, заради инкубационния период на дървеницата, а те пръскаха на два месеца един път, даже и по-рядко."

Съдът преценява показанията на този свидетел (търпял е наказание „лишаване от свобода“ в поделения на ответника по делото) по реда на чл. 172 ГПК – с оглед на всички други данни по делото като има предвид възможната тяхна заинтересованост. Една част от показанията, че ищеца е бил ухапан от дървеница съдът не ги кредитира, като в показанията не е посочено време и място къде е станало това и доколкото в тази си част те не отразяват лични възприятия на свидетеля от обективно възникнали факти, а пресъздават наученото от ищеца, поради което имат същата доказателствена стойност, като обяснения на страна, но предвид факта, че не се касае за признание на факт (чл. 175 ГПК) те нямат никаква доказателствена стойност. Наред с това свидетелските показания в тази част не кореспондират със събрани писмени доказателства т.к. от представените доказателства в исковият период ищеца не е търсил медицинска помощ от длъжностни лица при болницата ЦСЗ и З. „К.“, нито е сигнализирал администрацията. На второ място - показанията също са противоречиви, от една страна се твърди, че администрацията бездейства, като не унищожава инсекти в помещенията на ГД „ИН“, а във същото време се твърди, че се пръска в помещенията регулярно от външни фирми и той като „кмет“ на група е придружавал лицата които са обработвали помещенията с препарати. Поради всичко изложено, като и съобрази, че свидетелят също е търпял наказание лишаване от свобода в поделенията на ответника ГД „ИН“, което го прави заинтересован от изхода на спора, съдът не кредитира показанията му в тази част.

Приложен и приет по делото е доклад от директора на дирекция „Национален превантивен механизъм и основни права и свободи на човека“ изготвен от Д. Б., съгласно заповед на омбудсмана на Р. България, които касае извършена проверка на ГД „ИН“ за период от 11.07.2019г.-19.07.2019г. Доклада не съвпада с исковият период, поради което съдът приема същият за неотнорм.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от лице което твърди, че е претърпяло неимуществени вреди в резултат на неблагоприятните условия, при които е било поставено при изтърпяване на наказание-„лишаване от свобода“, причинени от специализираните органи по изпълнение на наказанията в затвора С. и З. „К.“, срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“- юридическо лице към Министъра на правосъдието, т.е. исковата молба е подадена от лице с правен интерес и срещу пасивно легитимирания ответник, по аргумент от [чл.205 от АПК](#) във чл. 284, ал.1 във вр. с [чл.285, ал.1 и ал.2 от ЗИНЗС](#).

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от лице, което твърди, че е претърпяло неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразна административна

дейност – незаконосъобразно бездействие на длъжностни лица от затвора С. и З. "К." срещу Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" във връзка с условията в ЦСЗ и З. "К.", където ищецът изтърпява присъда „лишаване от свобода“, вкл. през исковия период - 20.12.2022 г. до 16.02.2024г.

Искът е предявен пред компетентния съд, при спазване правилата за родова и местна подсъдност.

Съгласно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, на което основание е предявен иска, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3.

Разпоредбата на чл. 284, ал. 1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/, предвижда че държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3.

Съгласно разпоредбата на чл. 3 от ЗИНЗС осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. За нарушение на тази забрана се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност.

Следователно исковата молба е подадена от лице с правен интерес и срещу пасивно легитимирания ответник по аргумент от чл. 205 от АПК във вр. с чл. 284 от ЗИНЗС. Твърдяното незаконосъобразно бездействие на служители от администрацията на затвора С. и З. "К.", представлява административна дейност по изпълнението на присъда „Лишаване от свобода“, която обхваща и дейността по обезпечаване и осигуряване упражняването на правата на задържаните лица, съобразно правното им положение и статут.

Разгледан по същество е неоснователен по следните съображения:

С чл. 128, ал. 1, т. 5 от АПК исковите за обезщетения за вреди от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на административни органи и длъжностни лица, като вид искове за неправомерно увреждане, са изключени от подведомствеността на гражданския съд и се разглеждат по реда на АПК като специален закон.

По силата на чл. 203, ал. 1 от АПК, исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или

бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава. Според текста на чл. 203, ал. 2 от АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди или на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Относно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, следва да се има предвид, че нормата е с материално правен характер, тъй като сочи изрично предпоставките, при които може да бъде ангажирана отговорността на държавата - вреди, причинени от нарушения по чл. 3 от ЗИНЗС.

Ето защо, за да бъде приета основателност на иска за вреди с правно основание чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, следва кумулативно да бъдат доказани: акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с което се нарушава чл. 3 от закона и настъпила, в резултат на нарушението имуществена или неимуществена вреда в правната сфера на ищеца.

Съответно, отговорността на държавата се ангажира при доказано подлагане на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение /чл. 3, ал. 1/, както при поставянето на лицата в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието "лишаване от свобода" или "задържането под стража", изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност /чл. 3, ал. 2/.

Ако с разпоредбата на чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС относно неимуществените вреди е въведена законната презумпция, че настъпването им се предполага до доказване на противното, то доказването на фактическите основания, причинили вредите, е подчинено на изискванията на общия исков процес и е в тежест на страната, която ги твърди.

В чл. 3 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи е прокламирано, че никой не може да бъде подлаган на мъчение, на жестоко, безчовечно или унижаващо отношение. Във вътрешното законодателство на страната това основно право е регламентирано с нормата на [чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС](#), предвиждаща че осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение вкл. и да бъдат поставяни в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража. На това право на лишените от свобода респ. на задържаните лица, съответства насрещното административно задължение, при изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ и на мярката „задържане под стража“, да бъдат осигурени необходимите и достатъчни условия, обезпечаващи поддържането на физическото и психическото здраве на осъдените и задържаните лица и

зачитане на правата и достойнството им /чл.2, т.3 от ЗИНЗС/.

Съдебната практика на Европейския съд по правата на човека във връзка с дела, заведени от български граждани срещу Република България, относно заявени нарушения на чл.3 от ЕКПЧ, произтичащи от условията в местата за лишаване от свобода и задържането под стража, е установила общи принципи и стандарти за преценката дали в конкретни случаи е налице нарушение на прокламираното в чл.3 от ЕКПЧ основно право - Решение от 02.02.2006г. по делото Й.срещу България, Решение от 24.05.2007г. по делото Н.срещу България, Решение от 28.06.2007г. по делото М.срещу България, Решение от 27.11.2008г. по делото С. К. срещу България, Решение от 08.07.2014г. по делото Х. и Т. срещу България, Решение на ЕСПЧ от 27.01.2015г. по делото Н.и други срещу България и др. В тези решения се съдържат критерии от значение за преценката дали условията за изтърпяване на един ограничителен режим могат да достигнат до третиране в нарушение на чл.3 от ЕКПЧ. Съгласно мотивите на посочените решения на ЕСПЧ, държавата трябва да осигури на лишеното от свобода лице условия, които са съвместими с уважението към човешкото достойнство, така че начинът и методът на изпълнение на мярката не го подлагат на стрес и трудности с интензивност, която надминава неизбежното ниво на страданието, свързано със задържането и че като се имат предвид практическите нужди на лишаването от свобода, здравето и доброто му състояние са адекватно осигурени. В решението на ЕСПЧ по делото „Н.и други срещу България“ е посочено, че вече постановените решения се отнасят до нарушения на чл. 3 от ЕКПЧОС в различни затвори, арести и общежития в България, касаещи повтарящи се въпроси за липсата на достатъчно пространство, достъп до естествена светлина и въздух, **ниска хигиена**, липса на дискретност и нарушаване на личното достойнство при използване на тоалетната. ЕСПЧ е приел, че нарушенията не са вследствие от изолирани случаи, а произтичат от повсеместен проблем, в резултат на лошото функциониране на българската пенитенциарна система и недостатъчните гаранции срещу нечовешко и унижително отношение.

В процесния случай ответната страна е представила доказателства, че за посочения в исковата претенция период е извършвана дезинсекция и дератизация в сградите на затвора С. и З.“К.“,където ищецът е търпял наказание „лишаване от свобода“ и 6 броя/общо/протоколи за извършена ДДД обработка,от които е видно, че обработките са извършвани регулярно,както и са изписвани и предавани хигиенни материали за поддържане на чистотата в помещения и общите части на сградите./л.59-70/.От събраните по делото доказателства не се установяват твърденията на ищеца от исковата молба,че длъжностни лица от ГД“ИН“ са бездействали,като не са вземали мерки своевременно да унищожат паразитите,дървениците и хлебарките в помещения,където ищеца е бил настанен и по този начин са създавали условия за епидемия.

По делото не се сочат и не се установяват ищецът да е посетил

медицински център с оплаквания за ухапвания от насекоми,хлебарки и дървеници по време на престоя си в Затвора С. и З.“К.“.

Настоящият съдебен състав намира,че в настоящото производство не се установява бездействие от страна на администрацията на ГДИН“,в частност длъжностни лица от ЦСЗ и З.“К.“ за унижаване или принизяване на лишения от свобода чрез поставянето му в неблагоприятни условия да бъде изтезаван в поделенията на ГД“ИН“,където търпял наказанието си лишаване от свобода,чрез съжителстването с дървеници и хлебарки и други инсекти,така както се твърди в исковата молба.В тази насока , дори и да се приеме за установено наличието в рамките на разглеждания период на паразитни насекоми – дървеници и хлебарки в помещенията на ГД“ИН“,където лишените от свобода търпят наказания лишаване от свобода, то това не се дължи на незаконосъобразно бездействие на специализираната администрация в местата за лишаване от свобода, като напротив, установява се, че за периода,съобразно исковата молба, са били осъществявани съответни дейности по дезинсекция и дератизация.Затова и въпреки че принципно наличието на инсекти в спалните помещения е от естество да води до неприятни усещания, то същото не би могло да се приеме за пряка последица от незаконосъобразно поведение на ответника,доколкото се установява същият да е положил необходимата и дължима грижа за недопускане и справяне с такъв проблем.Налице са доказателства,че администрацията е направила необходимото, за да осигури нормални от гледна точка на заявената претенция условия за живот на лишеният от свобода ищец за посоченият период,като са извършвани действия по периодична дезинсекция и дератизация на помещенията на затвора С. и З.“К.“. Липсват доказателства за нахапвания от вредители на ищеца по времето му на престоя в ЦСЗ и З.“К.“.Не са събраха също доказателства,че същия **изпаднал в депресия,станал изнервен и раздразнителен си следствие на преживяваният страх от сериозно увреждане на неговото здраве** следствие на неблагоприятните условия в местата за лишаване от свобода, както твърди в исковата молба.

Според разпоредбата на чл. 204, ал. 4 от АПК незаконосъобразността на бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението.За квалифицирането на едно бездействие като незаконосъобразно такова е необходимо да бъде установено неизпълнение на задължение за фактическо действие от страна на административен орган или на длъжностно лице от администрацията, като е необходимо да съществува нормативно установено задължение за изпълнение на това действие.По делото ответника представи протоколи за извършени услуги по дезинсекция и дератизация на помещения ГД“ИН“ подписани от съответните длъжностни лица. Самият процес също се е контролирал от сами лишени от свобода видно от показанията на св.С..От друга страна ищецът не ангажира доказателства за усложнено здравословно състояние,така като се твърди в исковата молба,че е изпаднал в безнадежност и отчаяние ,както и е размил чувство за незащитеност и малоценност.Също не се установиха

обстоятелства, които да насочват, че ищецът е бил лишен от медицински грижи, т. е. налични са били условия за опазване на неговото физическо здраве, същият е имал незабавен достъп до медицински грижи при необходимост. Всички тези обстоятелства се установяват от представените от ответника писмени доказателства. При съобразяване на установените факти и приложимата правна уредба настоящият съдебен състав намира, че не е доказано бездействие на администрацията на ГД"ИН" по отношение на ищеца във връзка с изпълнение на задълженията и по ЗИНЗС и правилника за неговото приложение.

Съдът намира за недоказан и фактът на причинени на ищеца вреди по вид и размер, описани в исковата молба, подлежащи на компенсация. Вредата е отрицателната последица, с която се засягат неблагоприятно имуществените права и/или защитени от правото нематериални блага и неимуществени интереси на увреденото лице, като "пряка и непосредствена" е тази вреда, която следва закономерно от твърдяната незаконосъобразна административна дейност, по силата на безусловно необходимата причинно – следствена връзка, която съществува между тях. На обезщетяване подлежат единствено преките вреди - тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат и които са адекватно следствие от увреждането. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени, т. е. да са настъпили по време и място, следващо противоположния резултат. Няма и спор в правната теория и практика, че обезщетенията за неимуществени вреди се присъждат за конкретно претърпени физически и психически болки, страдания и неудобства, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. По силата на чл.52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на конкретни и обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за правилното определяне на основанията за присъждане на обезщетението и неговия размер. Следва да се отбележи че по справедливост се определя не само размерът на обезщетението за неимуществени вреди, но и естеството и характера на страданието, за което се присъжда обезщетението. Съгласно трайната съдебна практика неимуществените вреди подлежат на доказване, а не се предполагат. Те трябва да се установят с конкретни доказателства по делото, а не с общи твърдения и термини, тъй като за всеки отделен човек те са индивидуално определяеми и съдът не може да предполага тяхната наличност. В конкретният случай в тежест на ищеца бе да докаже по безспорен начин, че е претърпял твърдените от него в исковата молба вреди от неимуществен характер в настоящото производство такива доказателства не се събраха. Предпоставка за реализиране отговорността на държавата за вреди е и наличието на пряка и непосредствена връзка между твърдяните бездействие и причинени вреди, която връзка с оглед гореизложеното за недоказаност на другите елементи от фактическия състав също се явява недоказана.

Разпоредбата на чл. 3 от ЗИНЗС, въвежда законови гаранции за

съществуването на нормални условия в местата за лишаване от свобода. Законът забранява осъдените/задържаните под стража лица да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко и унижително отношение, като задължава държавата да осигури на същите, от една страна, условия, съобразени с уважението към човешкото достойнство, от друга - изпълнение на наказанието да не ги подлага на страдание или трудности от степен над неизбежното ниво на страдание, присъщо на задържането, и от трета - като се има предвид практическите нужди на задържането, тяхното здравословно и физическо състояние да бъдат адекватно гарантирани.

На ищеца безспорно е осигурена такава среда, включително свързана и правото му на медицинско обслужване. Не са установени и усложнения на здравословното състояние на ищеца по време на престоя му в Затвора С. и З."К.", така както се твърди в исковата молба. Не може в никакъв случай да бъде квалифицирано, като унижително и обидно отношение или нечовешко третиране, съответно не представлява нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, при което неприложима се явява и разпоредбата на чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС. Горното от своя страна също сочи на неоснователност на предявения иск по чл. 284 от ЗИНЗС.

По тези съображения, исковата претенция се явява неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена като такава.

При този изход на делото и направеното своевременно искане за присъждане на разноски от ответната страна, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответната страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, който размер е съобразен с разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. с чл. 144 от АПК.

Воден от горното и на основание [чл. 286, ал. 3 от ЗИНЗС](#), във връзка с [чл. 203 и следващите от АПК](#), АССГ-34 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от О. О. Я., [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" /ГДИН/ [населено място] иск за заплащане на сумата от сумата от 20 000 двадесет хиляди)лева-обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди от поставянето му в нечовешки условия, в помещения пълни е дървеници, по време на престоя му в С. централен затвор и З."К." в периода 20.12.2022 г. до 16.02.2024г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на делото - 21.03.2024г. до окончателното изплащане на задължението, като неоснователен.

ОСЪЖДА О. О. Я., [ЕГН], с адрес: гр. С., [жк], [жилищен адрес] да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ сумата от

100/сто/лева,представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

съдия: